

Излази уторком, четвртком и суботом.
ПРЕДПЛАТА: ва Краљевину СХС
 мјесечно Д 15; тројесечно Д 40;
 ва Италију мјесечно лира 6; по-
 једињи број 30 центавира. Огласи
 по цјенику. Поједињи број 1-50.

ДАЛМАТИНСКИ РАДИКАЛ

ШИБЕНIK, сриједа 13. Јуна 1923.

Година II.

Број 94.

G O V O R G. NIKOLE P. PAŠIĆA U NARODNOJ SKUPŠTINI 7. JUNA 1923. GODINE.

Gospodo, dopustite da kažem nekoliko reči ovom prilikom kad sam izazvat da govorim o stvarima, o kojima sam mislio da i ne govorim. Ovdje je g. predgovornik kazao ovo: da je centralizam propast i bolest a da je federalacija spas, i da treba sačuvati tradicije, koje su već stečene. Jeste, gospodo, mi patimo od tradicija, koje su na žalost stečene, ali ne u našoj slobodnoj državi, nego u tujim državama. (Pljesak i burno odobravanje). I te tradicije, koje su nam silom nametnute, koje su nam školama, koje su nam crkvama nametnute, mi moramo da rešimo u zajedničkoj bratskoj državi. Centralizam onakav, kakav se ovde zamišlja, ne postoji. Naš Ustav ne stvara centralizam takav, kakav se želi predstaviti kao da je stvorena da se odavde zapoveda svima i svakome, a da moraju svi da slušaju. To nije, gospodo. Ne može biti centralizam kad sva braća dogiju u Jednu Skupštinu, zajedno viđajući i zajedno se dogovaraju kako treba da stvore i urede zajedno jednu bratsku državu, koja treba da postoji i koja je posle toliko vekova stvorena. Ne može da se kaže da centralizam kod nas postoji, kad mi imamo opštinsku samoupravu, kad imamo samoupravu okružnu, kad imam samoupravu oblasnih i kad pored toga, poslanici svih krajeva dolaze još u Skupštinu, koja se bira jednim opštinskim tajnim glasanjem. (Uzvici: Tako je!) To, gospodo, nije centralizam to je samo čuvanje jedinstva državnog, u odnosu na spoljnog neprijatelja. A što se tiče unutrasnje slobode, dato je da se lokalni zahtevi i lokalne potrebe zadovoljavaju u opština, pa dalje da se svršavaju u okruzima i u oblastima. Sve ono, što narod najviše interesira, što se njega najviše tiče, dato je da on upravlja samim sobom.

Što se tiče naše države prema inostranstvu, tu želimo centralizam; mi želimo da budemo jedna sila te da možemo neprijatelju da suzbijemo. (Pljesak i odobravanje.) Zašto tražimo ovakvo uređenje? Zato, gospodo, što ima mnogo čega što je ostalo od neprijatelja. Vi zнате da je austrijska politika kvalifikovana ovako: podeli da vladaj! (Uzvici: Tako je!) A što to znači!

To znači da Hrvat treba da bude neprijatelj Srbinu, Srbin da bude neprijatelj Hrvata, a Slovenac da bude neprijatelj Hrvata i neprijatelj Srbinu. To je bila politika, koje se Austrija držala vekovima i ta njenja politika, koja je držala razne narode, koja je mogla da ih zavrga, ona je karakterisana time: zavadi pa vladaj raznim narodima i raznim vjerama. Dakle, gospodo, Austrija nije radila na sjedinjavanju ni na zbratljivanju našeg naroda, nego je radila na razdvajanju, ona je, vi zнате iz istorije, kako je ona smatrala jednu religiju kako drugu a kako treću! Nije bilo u Austriji muslimana, ali kad je došlo do te slučajnosti da joj je Berlinski Kongres dao da privremeno okupira Bosnu, ona je jedva dočekala da ima tri vjere i podijelila taj narod na tri vjere i dala im slobodu da se prema tim vjerama upravljaju.

Zašto gospodo, kad je to

Jedan isti narod,

jedan isti jezik i jedna ista krv? Zato, gospodo, da bi mogla da vlada po načelu: razdeli pa

vladaj! Mi smo, na žalost, to zaboravili, pa mislimo da smo stekli tradicije, koje treba čuvati više nego onu našu državu! A kakve su to tradicije? To su tradicije da svaki ide svojoj kući, tradicije po kojima treba Srbija da se razdeli sa Hrvatskom. To su, kao što znate, nazvali Trojednicom. Zašto je to Trojednica? Kad je došlo da se sporazumevaju, onda su tražili Dalmatinici, tražili su Hrvati da se sjedine, a oni su dali nešto pa nazvali Trojedinica, ali u samoj stvari nisu dali da se narod sjedini.

Dakle, gospodo, ne treba smatrati da su sve naše tradicije dobre. Ima i dobrih naših tradicija, a ima i slabosti koje su slovenske, koje dakle nisu stajale pod drugim uplivima, pod vjermanima i stranom politikom. Naše su tradicije bile zajedničke i slovenske, ali su se promenile. Na žalost, kod nas su ostale samo one tradicije da se ne možemo brzo složiti, da ne možemo svi zajednički o jednome misliti i da primimo nešto i ako nismo svi saglasni. Mi smo protiv većine gospoda. I ta naša slovenska slabost rastrojila je Rusiju, ta slabost rastrojila je Poljsku, ta slabost rastrojila je Češku i a rastrojila i nas od Kosova pa sve dalje. (Pljesak i odobravanje).

Sa napretkom civilizacije, sa napretkom svijesti narodne, jedva smo se mi osjetili kao jedna cjelina i želimo da tu cjelinu uredimo i održimo, i da se povratimo na zdrave tradicije čisto slovenske, a ne na one tradicije, koje su neprijatelji želeli da održe kod nas.

Spremanje Oslobojenja.

Gospodo, ovde je povedena riječ kako je trebalo da se ova država stvari. Kad je došlo vrijeme da smo se spremili, i da je nastala takva situacija u Evropi da možemo naše želje izvršiti a to je da oslobodimo našu braću u Južnoj Srbiji, onda smo vjećali kako ćemo da radimo i kojim ćemo putem da pogremo. Pa smo onda stali na gledište, da prvo treba da oslobodimo Kosovo i Južnu Srbiju, i kad to oslobodimo, onda da progje jedno 15, a može biti i 20 godina, da se naš narod preko Save i Dunava pripremi za ujedinjenje, da se malo suzbijaju stare tradicije austrijske od našeg naroda, koji je ostao nijehovom upravom, i da se ojača duh nacionalnosti, i da svi uvide, da ono što Austrija daje, da je to samo prividno, jer ona daje samo radi toga da se ljudi održavaju, i da ljudi dobro žive, a kad dogje pitanje nacionalno, onda nemaju nikakva prava nego imaju samo prava da ginu gdje im bude car Franja Josip kazao kuda će ginuti. Mi smo htjeli da se to malo ublaži i da se odgajai omladina, da se stvari javno mišljenje u tome pravcu, da nema spasa hrvatskom i slovenačkom plemenu ako se ne sjedini sa Srbijom. (Buran aplaus u centru.) I mi smo, gospodo, izvršili oslobojenje i ujedinjenje sa starom Srbijom. Tu je bilo dosta teško i tu je bio glavni i prvi neprijatelj Austro-Ugarska. Ona je prva kad smo mi ušli u rat, zabranila, da idemo u novopozarski sandžak, pa je kazala: »Ako vi ideš tamo mi ćemo vas napasti i ne damo vam da ideš«. Pa je onda, gospodo, posle toga stavila svoje primedbe, da kad dogje ugovor o miru, da će ona tom prilikom da kaže kakva Srbija treba da

se stvari. I to je suzbijeno. Pa kad je došlo razgraničenje sa Bugarskom onda je bila određena granica, koja nije bila baš nacionalna, ali je bila nagrada pod uslovom i prepostavkom da Bugarska dade mnogo veću vojsku, i da ona treba da nas pomogne u Makedoniji i Staroj Srbiji, te da se oslobodimo. Šta je međutim bilo? Bugarska se hvatala, a kad je došlo i da rata ona je tu prošla vrlo rješivo, pa je došlo i do toga da Srbija, kojoj je ona trebala da da 100.000 ljudi, da je Srbija moralna da šalje njoj vojsku u Jedrene. Kad je i to svršeno, onda je došlo da podjele teritorija. Kakva će podjela da bude? Bugari su, kad su tražili pomoć, kazali: »Ostvarujte onu liniju, koja je povučena i dajte ovo nama, a mi ćemo vas pomoći vojskom, pa ćemo se docnije pogoditi, a u slučaju ako se ne pogodimo, car je taj koji će presuditi«. Taj spor kao što vidite, imao je u slučaju nesporazuma da presudi ruski car. Šta je posle bilo? Bugari su poslušali Austriju da nas napadnu iznenada i oni su poslušali zato što je po nesreći onda bio u Bugarskoj jedan vladalac koji je bio austrijski oficir.

Posle tog došla je konferencija u Bukureštu i oni su ustali pa su tražili i nudili Rumuniji da će ona dobiti mnogo više ako se odvoji od nas, pa kad Rumunija nije na to pristala, onda su oni tražili da se ma kako sklopi neki savez da nas ne priznaju u ugovoru bukureškom.

I onda se Austria obratila svima velikim silama da nam to kažu da ne priznaju taj ugovor dokle ga oni ne revidiraju. I Šta je bilo? Bila je sreća naša Šta je u našem društvu bilo i njemačkih vladalaca: bio je njemački knez Hohenzolern u Bukureštu, bio je nemачki zet u Atini. Ti prijatelji su učinili da se odloži rat. Tada su naši neprijatelji rekli: za sada neka se primi ovo kao što je, a docnije biće drugi rat, koji će to popraviti. I počeo je i taj drugi rat, koji su htjeli da to popravljaju. Ali u tome drugom ratu, baš ona država, koja je sve to radila protiv nas, ona je stradalna i nije bila nestalo sa mape. Pa Šta je bilo posle? Mi smo odmah, čim smo bili napadnuti, videli da se radi o tome ili da ostanemo živi i onda ako ostanemo živi, mi moramo tu priliku upotrebiti da oslobodimo našu braću Hrvate i Slovence, ili ćemo svi propasti. I sreća je naša bila te smo imali uvijagjavnosti da stečemo blagogovremeno prijatelje, one u Evropi, koji su bili protiv prodiranja i jačanja Njemačke, i protiv osvajanja Austro-Ugarske na Balkanu. I što je bilo najglavnije za nas, bila je sreća što je Rusija onda bila jaka i snežna i što je htjela da ispunji zadatu riječ, da će osvetiti Bosnu i Hertegovinu, koja je ranije prevarama uzeta. I onda kad nam je Austro-Ugarska objavila rat Rusija je telegrafirala da se ona brine o nama i da neće dati da nas pregaze i unište. Njeno prijateljstvo i njeni interesi sa Francuskom učinili su da i Francuska stane uz nas, a prijateljstvo Rusije i Francuske povuklo je u Antantu i Englesku i onda je bila naša stvar tako reči rješena. Bar po mome mišljenju, bila je u sigurnim rukama.

Sada za vrijeme rata, šta da radimo? Mi smo našli na gledište i imali smo takvu politiku, da ovaj rat vodimo ili za opstajak i

јединjenje Srbija, Hrvata i Slovenaca ili da ćemo propasti. I nismo htjeli nikakve druge ponude da primijenimo, koje su isle na to, da nas odvoje od naše braće Hrvata i od naše braće Slovenaca. (Burno pleskanje). Kad se već vidjelo da će se stvoriti jedna nova situacija u Evropi, da će Srbija ostati, da će se uvećati i, ako se ide do kraja, sjediniti sa Hrvatima i Slovenicima, onda smo pozvali našu braću, a to je Jugoslovenski Odbor, koga sam ja potpomagao da se stvori i kome sam ja otvorio vrata kod naših saveznika. (Burno pleskanje) — da se s njime sporazumijemo kako ćemo da uredimo našu državu. Došli su na Krf izaslanici Odbora i onda smo viječali baš o tome, kako i sa kojom većinom da se riješi naše ustavno uređenje. Ta su gospoda onda to pokrenula, i ja opet velim da ni jedan od nas nije pokrenuo to pitanje, pokrenuli su ga Hrvati: da li da se ujedinimo u federaciju ili u jednu jedinstvenu državu. Ja sam onda kazao: možemo i u federaciju, a možemo što je prirodnije, i u jednu jedinstvenu državu, ali za federaciju treba prvo da se podijelimo: treba Hrvati da budu za sebe, Slovenci za sebe, a Srbiji za sebe, pa da onda povučemo granicu i pravimo federaciju. Ali kad smo poteli da povlačimo granicu, onda smo vidjeli da nas je sprečila Austrija, smela nas je njezina istorija. Ona nije dala da Hrvati budu sami za sebe, da Slovenci budu sami za sebe i da Srbiji budu sami za sebe, nego se uvek bojala ako bi Srbiji bili sami za sebe, Hrvati sami za sebe i Slovenci sami za sebe, da mogu da naprave kakvu bunu, da se približe i zajednički odupru neprijatelju, i tako je upropaste, i onda je ona tražila da posije naša selu u Hrvatskoj, a hrvatska kod nas a tako isto i slovenačka. I zato kad smo pogledali na kartu, vidjeli smo da ne može da se povrće granica i zato se i došlo do ovoga, da nam Slovenci kažu: pa možete se vi još i koke kako razdijeliti sa Hrvatima, možete odijeliti Vojvodinu, Srijem i Bosnu, ma da ima krajeva gdje jedni u druge po malo ulazite, ali kako ćemo se poslije razdijeliti mi, kako ćemo se mi razdijeliti sa Hrvatima? Vama je lako tu diobu izvršiti; vi ste pravoslavni i reći ćete, gdje su pravoslavni tamo su Srbiji, a oni će reći: gdje su katolici tamo su Hrvati, ali kako ćemo se sporazumjeti mi i Hrvati, kad smo i jedni i drugi iste vjere i kad smo mi došli do samoga Zagreba, čak do Zagreba mi smo došli. I šta je onda bilo? Onda je Trinajstić kazao: to ne može da bude tako, jer ako mi Slovenci dogejemo do Zagreba a vi Srbiji opet do Bosne, onda nema Hrvata. I šta je onda bilo? Onda se došlo do toga da treba da bude jedinstvena država: da je svaki u svojoj državi: ako na pr. Srbin pa živi u Ljubljani i kaže da je Srbin, onda neka je Srbin, a ako je Slovenac pa živi u Beogradu, neka ostane Slovenac. (Burno pleskanje). Mi smo onda govorili da želimo da bude kao i u ranijoj našoj Kraljevini: kaže se na pr. Timočanci, Užičanci, Šumadinci itd. to su razna imena oblasna, ali svi su jedan isti narod i kad smo svi jedan isti narod, onda treba i jednu istu državu da imamo, jer govorimo jedan isti Jezik. Kad bismo htjeli da se dijelimo, onda bi morali da učimo i druge jezike i da se ne mijesamo jedan s drugim.

Sad je nastalo pitanje, šta će da bude i kako da se riješi Ustav, s kakvom većinom. Kad ste došli do toga da govorite o tome, onda ću i ja da kažem. Ja sam kazao da Srbin nije pitao kako ćemo to riješiti. On kaže: dajte da se prvo ujedinimo, pa kako se živim u Srbiji tako ću živjeti i ja: ako žive u palati, onda u palati, a ako u kolibima, onda u kolibima, ali neću da pitam kako i na koji način da se ujedinimo. Hrvati su kazali: mi

imamo neke autonomije, a Slovinci se nisu onda pozivali na autonomije (Smijeh).

Onda, gospodo, kad mi imamo Ustav, koji daje pravo svima građanima bez razlike, imamo najsvršeniji demokratski Ustav kakav je bio u Srbiji, i sada je samo u nekoliko izmjenjen, ali je u suštini ostao isti. A šta je bilo poslije? Poslije je bila primjeda ova: pa vjera pravoslavna je u vašem Ustavu vladajuća, državna, pa ne znam ovo — pa ono. A mi smo odgovorili: za ljubav jedinstva mi hoćemo da to izbrišemo kako smo istrgnuli mnogo što šta iz Ustava.

Ali, gospodo, onda kakvom većinom da rešimo Ustav? Govorilo se ne znani ovako, ne znam onako, tražilo se u početku, ako jedna trećina neće, onda ne može da bude, dakle da budu dvije trećine. Tamo su računali, kako će da izagije ovo i ono, pa opet ne može, da se to nekako udesi. I onda šta je bilo? Onda je bilo, gospodo to, da se kaže: kvalifikovana većina, to znači da bude samo u nekoliko više od absolutne većine. Tako je to, gospodo, bilo, tamo riješeno i tako je ta kvalifikovana većina tamo utvrgjena. Nije na Krfu utvrđeno da se riješava sa dvije trećine. Kada se govorilo o Ustavu u Ustavotvornoj Skupštini, onda su na primjer neki Hrvati kazali — čast i poštovanje Slovincima — ali onda su neki Hrvati bili i kazali: mi hoćemo da se riješi, nu koliko nas bilo, s nama zajedno. Pa dobro, kažite kako će te vi, da li kao Poljaci kad jedan kaže: ja neću, onda da ne može da bude riješeno. Oni su kazali onda: ako nas bude tri do četiri samo koji nećemo sporazuma, onda ne može da bude država. Ja kažem: to je poljski prinjiver, to mi ne možemo da primimo, mi ćemo da idemo. (Čuje se: To je Stara Poljska). Pa da, da stara Poljska. Većina je tako sastavljena za Ustav i mi smo imali većinu, sa nama su bila gospoda od slovenačke kmetijske partije i oni su htjeli da glasuju, pa su onda glasali demokrati, pa su zatim glasali muslimani za Ustav, a zemljoradnici su onda odustali, te se tako malo poremetilo. Ali svakojako za Ustav je bila većina i to viša od absolutne većine a to je kvalifikovana većina. E sad, gospodo, gospodin nema pravo kad se poziva, da je trebala biti kvalifikovana većina, pa ako ne bi bila kvalifikovana većina, to onda ne možemo da budemo država. Jer, bila je kvalifikovana većina. Ali ne može se tražiti da baš svaka partija pristane i kada se sporazumimo onda može da bude država, a ona kaže da se ne možemo sporazumjeti onda neće da bude država. Tako se time tjeru u skrajnost ali taj put ne bi doveo ni stvaranju ni jačanju države.

(Svršiće se)

Revolucija u Bugarskoj.

U subotu poslije podne u Sofiji je izvedena revolucija, koja se spremala od dulje vremena. Odma nakon izbora u Bugarskoj vidjelo se da je opozicija vrlo jaka. Uza sve to što je Stambolijski izradio izborni zakon u svoju korist opozicija je dobila 450.000, a Stambolijski 500.000 glasova.

Crni blok, koji sačinjava opozicija, a glavni su mu vogje makedonstvujući i pensionirani aktivni oficiri, spremala se i organizirala da jednog dana preuzeme vlast u svoje ruke. I kad se pokazalo zgodno vrijeme, kad su bili spremni, oni su ušli u Sofiju i Plovdiv, dva glavnna grada Bugarske, zauzeli ih i proglašili novu vladu. Nova je vlast bila sastavljena već od prije i za nju je znao i sam kralj Boris, koji je inače stajao u vezi sa crnim blokom.

Nezna se što će učiniti Stambolijski, koji se nalazi izvan Sofije. Po jednim vijestima on organizira seljake i spremi otpor. U to se može malo vjerovati, a pogotovo u uspjeh takove akcije, jer nova vlast ima oko 30.000 dobro naoružanih komita, preko 20.000 oficira, a još k tome sakuplja dobrovoljce. Osim toga su u njenim rukama svi vojnički objekti.

Svima organizacijama Nar. Rad. Stranke.

Poslanički Klub Narodne Radikalne Stranke na svojoj sjednici od 26. maja o. g. riješio je, da se izvrši reorganizacija Narodne Radikalne Stranke u cijeloj zemlji. Reorganizacijom rukovodiće Poslanički Klub preko Glavnog Sekretarijata Narodne Radikalne Stranke, preko koga će ići i cjelokupna prepiska.

Stoga se preporučuje svima Okružnim i Sreskim Organizacijama, da pristupe odmah reorganizaciji sviju Mjesnih Odbora Narodne Radikalne Stranke u cijeloj zemlji, koja se ima svršiti do 1. augusta 1923. god. Poslije toga, do 15. augusta imaju se reorganizirati svi Sreski Odbori, a do 1. septembra 1923. god. izvršice se konstituisanje Okružnih Odbora. Imena svih časnika Narodne Radikalne Stranke, odbori imaju odmah dostaviti. Glavnom Sekretarijatu Narodne Radikalne Stranke - Beograd - Skupština, preko glavnog sekretara g. dra. Voj. Janica.

Detaljnja uputstva o reorganizaciji dobice svi Sreski i Okružni Odbori u najkraćem vremenu od Sekretarijata.

Beograd, 1. juna 1923.

Декларација нове пољске владе.

Нова пољска влада, којој стоји на челу предсједник Витош, приказала се парламенту са декларацијом У њој истиче, да ће се ослањати на пољску већину у парламенту, да не мисли са мањином поступати шовинистички, да неће дозвољавати никакве организације, које би хтеле ријешавати политичке проблеме насиљним средствима. У погледу спољне политике влада ће остати вјерна начелу да су савезници поједнонад централним државама положили темељ Польској. Однос Польске са западном демократијом, а особито са Француском појачали су се, што доказује ненадни долазак маршала Фоша. Са задовољством констатује, како се лијепо развијају односи са Енглеском. Влада има на уму опасности за Польску и да то је склонила савез са Румунијом, који се допуњује са наслоном на Чехословачку и Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца. Прошле године скlopила је са њима Польска трговинске везе и у будућnosti су на реду нови споразуми, јер су им интереси истовјетни. Гледе Русије изјављује, да она не испуњује своје обевеze и да онемогућава уздржавање нормалних односа у политичком и привредном животу.

Predsjednik nove vlade Cankov izjavio je, da je taj preokret unutrašnja stvar Bugarske i da nova vlast zastupa stanovištvo održanje mira sa svim susjedima i izvršenje svih mirovnih ugovora. On je onda posjetio našeg poslanika i izjavio mu miroljubivost nove vlade.

Ovo stanje u Bugarskoj izazvalo je opravdanu zabrinutost kod naše vlade, te je o tome više put raspravljao ministarski savjet, a Nj. V. Kralj pozvan je hitno u Beograd. Ministar dr. Ninčić izjavio je u Skupštini, da treba mirno sačekati daljnji razvoj događaja u Bugarskoj. U slučaju pak da bi Bugarska pokušala povrijediti neki ugovor, onda bi naša Kraljevina istupila i u tom našla potporu kod svih prijatelja i saveznika.

Iz Bugarske nema tačnih vijesti, te je prema tome teško reći što se tamo sve zbiva. Svakako nije isključeno da dogeđe i do gragjanskoga rata.

Naš ministar vojni je izjavio, da je naša granica osigurana i da mi imamo dosta vojske pod puškom, koja bi mogla do potrebe u manjim ratima u Bugarsku. O kakvoj mobilizaciji kod nas nema ni govorova.

Ovi dogogaji u Bugarskoj potpisnuli su u pozadinu sve druge događaje.

Наши дописи.

Дубровник, 7. јуна.

(Ил. Слеш мостарске жупе). Рад око припрема за II. соколски слет жупе Мостар у Дубровнику на Видовдан под покровитељством нашега уваженога Краља Александра I у највећем је развоју. Основана је главна слетска канцеларија, у којој се живо ради. Отромни рад, који има до слета да се обави, подијељен је у осам одбора, те се председници свијију одбора састају сваки дан ради информације и упуте у главној слетској канцеларији, коју лично води старијешина жупе брат Чедо Милић и старијешина Сокола у Дубровнику брат др. Луко Дрежик. На овоме слету учествоват ће у сва соколска друштва из жупе Мостар, која обухвата: цијelu Херцеговину, јужну Далмацију, Боку и Црну Гору, у већем броју и храбра наша војска. Позивају се сви пријатељи Соколства, државног и народног јединства, да се припремају и да дођу на овај величествени соколски жупски слет, који ће по свом опсегу и значењу надмашити све до садашње наше слетове.

Вијести.

Краљ вај сурдуличку костурници. У име Краљево издато је из његове благајне 50.000 динара на име његовог личног прилога да довршеће знамените сурдуличке костурнице. У исто вријеме издато је из фонда почившег Краља Петра толика иста сума, од 50.000 динара, за исту сврху.

Поклон инвалида своме Краљу. Инвалиди у Земуну приредили су један свој поклон Краљу. Тада је поклон уметничка израда једнога дрвета које симболије цијели живот Краља Петра, од времена његових младеначких устанака у Босни и Херцеговини, па све до новобе и ослобођења државе 1918. године. Сваки период живота има своје особито анакоње, своју карактеристику. Сва та анакоње висе о централном стаблу, које је високо око пола метра. Ово је дјело израдио г. Алек. Сандо, инвалид.

Весеље, које стоји 200.000 динара! Неки Никола Тот, богати сељак, у Сенти, на свечан начин прославио је годишњицу свога брака, који по начину како је прослављен, изгледа да је врло срећан. На прославу је позвао све католичке свећенике из Сенте, који су осветили велики крст од камена, подигнут за успомену његовог вјенчања. Као гости позвао је све представнике општине и 1000 грађана из Сенте. Да погости своје мноштво госте, Никола је заклао 2 вола, 23 јагњића, 2 телади, 12 свиња и 200 кокошију. Колико се потрошоје вина и какво је расположење било, најбоље показује новац, који је слављеник потрошио, јер јављају из Сенте, да га је прослава коштала 200.000 динара.

Колико има у нашој држави шума? Цјелокупно земљиште обрасло шумом у највећој држави иносед седам и по милијону хектара, од којих отпада па поједине земље: Босна и Херцеговина 2.500.000 хект., Србија 1.500.000, Хрватска и Славонија 1.500.000, Јужна Србија 680.000, Далмација 380.000.

Манастир Острог иагорио. Гласовити манастир Острог код Никшића у Црној Гори, камо је народ долазио на поклоњење моштима св. Василија Острошког, неку ноћ је иагорио. Ватра се појавила у одјељењу за путнике и захватила калуђерске ћелије, те је пламен све уништио. Камење у видовима се у ватри претворило у креч. Ћелија, у којој су почивале свече мошти остала је неповређена.

BERSON

gumene pete i gumene potplate
POJEFTINILE SU!

Prva jugoslavenska tvornica žaluzija, roleta,
drvenih i čeličnih kapaka

B. SKRBIĆ наследници **BRAĆA VIDAKOVIĆ**

Telofon: 4-02, 23-19. Ilica 40. ZAGREB Ilica 40. Telefon: 4-02, 23-19.

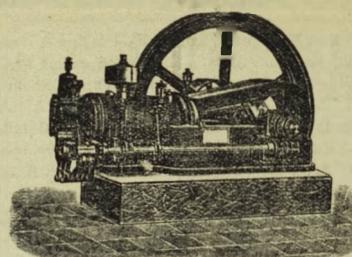
Osnovana 1889.

Izrađuje sve vrste roleta kao: čelične,
drvene, platnene,
pletene, rešetke,
sunčane plahite i sve
djelove za iste.
Zahtjevajte cijenike i
proračune.

:- Tražimo zastupnike. :-

TEHNIČKI URED OSKAR KRAUS

TRST - Via S. Nicolò 4/II.

Cijene u dinarima. - Informacije i proračuni besplatno.

Opskrbljuje kroz најкраће vrijeme
sa motorima na naftu i benzin, mo-
torima DIESEL, električnim motorima
i dinamima, motorima za brodove i
jedrenjače, kompletne namještaj za
tvornice tjestenine, mline, sprave za
tištenje maslina, za mehaničke i dr-
vodjelske radione i sve ostale vrste
mašinerija s tehničkim namještajem.

JOSIP JADRONJA ŠIBENIK

Agencija ovlaštena od Ministarstva za So-
cijalnu Politiku. - Otpremanje putnika u
Ameriku sa најбрзим parobrodoma svijeta.

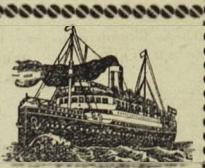
— ODLAZAK IZ ŠIBENIKA SVAKIH 8 DANA —

PREVOZNA CIJENA:

Genova-Buenos Aires Tal. lira 700'—
Šibenik-Buenos Aires L. šterl. 13:10

Za sve daljnje upute као и за vozne
karte обратите се

Agenciji Jadronja - Šibenik.

НОВА ШТАМПАРИЈА - Шибеник

Штампарија је снабдјевена свим модерним
ћирилским и латинским писменима, те врсним
стројевима на електрични погон. - Прима на
нараду све аваничне, трговачке и парохијалне
тисканице, те остале радње спадајуће у гра-
фичку струку. - Складиште свих тисканица за
српске православне цркве и парохијска авања.

РАДЊЕ СЕ ИЗВРШУЈУ БРЗО И ТОЧНО.

Uspješno se oglašuje u „Dalm. Radikal“